

145. ԾՈՒՅԵՆ ՔԱՐԸ

Մին մարթու կնեզյ մընոնում ա, քյիննամ ա մին օրիշ կնեզյ պիրոնմ։ Էտ մարթին առաշվա կնգանան մին ախնիզյ ա ինոնմ։ Ախնիզյը վըեր մըծանում ա, փսակում ըն, մարթու տամ։ Զերանը պտրոնանց տոնը քյիննլը խորթ մարը մին քար ա տինոնմ ըխնըկանը ծուցումը, թափշուր անում, թա հիրը վըեր էս քարը կըխոսե, տու վըել կըխոսես։

Ախնիզյը վըեր հառհն ա քյիննամ, վըել մինին նհետ խոսում չի։ Մին երկու տարե վըեր անց ա կենում, տըրցեքյ գլոնգոնմ ըն թա լալեզյ ա։ Քյիննամ ըն ըխնըկանը հանանց տոն, հրցընում, հանն ան մարը ասում ըն։—Վըեր մարթու վընք տովալ, խուսելիս ա իլան։ Ետ կյամ ըն ըխնըկանը նորմինան խուսըցընում, խոսում չի։ Վերլը, տրա նշանածն ասում ա։—Սա լնվ հառհն ա, պեց թուղելի չի, դայց ինձիհետ խոսող կնեզյ էլ ա հարկավըեր։ Տրան թողում ա տանը, ինքը քյիննամ մին օրիշ կնեզյ էլ պիրոնմ։

Թանգան կնեզյը վըեր ծիյին յիրն նստած կյամ ա տանը հայաթը, ծեն ա տամ, թա՝ ա՝ լալ եկած, քառ եկած հառհնը, տանան տոնս եք, ես կյամ ըմ։ Էտ հառհնը էլ կարում չի տիմանն, կըզնըվում ա, խոսում, ասում։—Հանն ծիյան վըեր եք, ետնան խոսել։ Մարթը թա վըեր քեզ լնլի յա իլան, վըե՞ր օրվա հետե լըս պահալ։ Կնեզյը քարը ծուցան տոն ա օնում, թա դե՞ իմար ա սա տիրնլ ծուցումըս, ասալ՝ հիրը վըեր տա կըխոսե, տու վըել կըխոսես։ Մարթը էտ թանգան պերնած հառհնեն ծիյան էլ վըեր չի օնում, ետ տանում ա թողում հանանց տանը, կյամ ուրան կնգանը տըրոթոն անում։